

[Økonomi- og budgetministeren.]

at der indføres et nyt styringssystem, som giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte rammer for skematimeforbruget. Disse regler vil kunne udformes på en sådan måde, at der gives kommunerne mulighed for inden for visse grænser at afpasse skematimeforbruget efter lokale forhold.

For det andet vil jeg gerne nævne vedrørende anlæg af folkeskoler, at det er hensigten at forhandle med de kommunale organisationer om en revision af 1938-cirkulæret, gående ud på, at cirkulærebestemmelserne alene skal være af vejledende karakter bortset fra visse sikkerhedsmæssige og pædagogiske mindstekrav.

Den tredje ændring vedrører erhvervsuddannelserne. Her kan de maksimale holdstørrelser måske nok forekomme lave, og det er da også undervisningsministerens hensigt at ændre disse bestemmelser.

For det fjerde kan man sige om de tekniske skoler, at her er timetallet for lærlinge 40 ugentlige timer. Dette forekommer ganske højt, og pædagogiske såvel som økonomiske grunde kan tale for et mindre ugentligt timetal. Undervisningsministeren er indstillet på at nedsætte timetallet, men det kræver, som man vil vide, forhandlinger med og tilslutning fra de faglige udvalg.

For det femte vil jeg på undervisningsministerens område erindre om, at det i fritidsloven bestemmes, at kommunerne skal oprette ungdomsskolehold, når mindst 12, 10 eller 2 elever har tilmeldt sig henholdsvis et alment, et prøveforberedende eller et specialundervisningskursus. Dette gælder for det første hold inden for et fag og er ikke ensbetydende med, at kommunerne er forpligtet til at oprette parallelhold, hver gang man har nået det pågældende antal elever. Ved en kommende ændring af fritidsloven kunne man eventuelt indføre en styring af lærertimeforbruget i ungdomsskolen efter tilsvarende principper, som tænkes anvendt i udkastet til lov om folkeskolen, ligesom man naturligvis må overveje ungdomssko-

lens relation til folkeskolen i forbindelse med udvidelsen af undervisningspligten.

På indenrigsministerens område har jeg 3 bemærkninger, jeg gerne ville gøre.

For det første er der standardproblemer for børnetandplejen. Indenrigsministeren vil forhandle med kommunerne om lempelse med hensyn til etablering af klinikker.

Indenrigsministeren forhandler også — det er det andet problem — med de kommunale organisationer om ny lovgivning vedrørende svangerskabshygien og fødselshjælp, og man er indstillet på lempeligere krav.

For det tredje er man indstillet på at gennemføre en tilsvarende smidiggørelse og lempelse, for så vidt angår sundhedsplejerskeordningen og hjemmesygeplejen. Det er hensigten, at der skal fremkomme lovforslag herom i indeværende samling.

På en række af de områder, jeg har nævnt her, gælder det, at ændringer af standarder og normer også skal forhandles med personaleorganisationerne. Ved de kommende overenskomstforhandlinger vil regeringen have en skærpet opmærksomhed rettet mod de bestemmelser, der indeholder krav med hensyn til bemanning, holdstørrelse, timetal osv., og som derved virker oppustende på de offentlige serviceydelser og for de følgende år indskrænker dispositionsfriheden såvel hos stat som kommuner.

Inge Fischer Møller: Jeg kan indledningsvis i det store og hele henvise til mine bemærkninger, da vi første gang behandlede et forslag fra det konservative folkeparti, som næsten er identisk med det forslag, vi i dag har til første behandling.

Inden jeg går over til en nærmere omtale af forslaget, synes jeg, det bør fremhæves, at hele problematikken om de offentlige standarder og normer har gennemgået en udvikling, således at man nu interesserer sig for den problemkreds i et meget videre perspektiv. Det fremgik jo klart af det, ministeren lige har sagt, at det ikke bare er